

CURIERUL ORTODOX

PUBLICAȚIE
A BISERICII ORTODOXE
DIN REPUBLICA MOLDOVA

Apare din iunie 1995 cu binecuvântarea ÎPS Vladimir, Mitropolit
al Chișinăului și al întregii Moldove
Nr. 03(248) 15 martie 2012

CINSTIREA SFINTEI CRUCI

„Lemn al vieții cu adevărat cel sădit în locul căpătâniei, prin care a lucrat mântuirea Împăratul veacurilor, în mijlocul pământului înălțat fiind astăzi, sfințește marginile lumii și se înnoiește Casa Învierii...”. Acest imn, care se cântă la Vecernia Înălțării Sfintei Cruci, evidențiază legătura dintre acest simbol creștin și întregul cosmos.

Cinstirea Sfintei Cruci are un loc deosebit în cultul creștin, prin aceea că prin ea, ca altar al Jertfei Domnului, noi toți am primit mântuirea. Crucea este chiar pomul vieții situat în centrul lumii, pe Golgota („locul căpătâniei”). Aici se crede că este mormântul lui Adam, prin care a venit în lume moartea. Crucea reînnoiește și sfințește întreaga creație, prin lucrarea mântuitoare a Celui ce S-a răstignit pe ea.

Primii creștini se asemănau pe ei înșiși, prin Botez, cu niște mlădițe altoite la Vița care este Hristos. Aceste noi vlăstare nu puteau șterge cu buretele moștenirea lor culturală anterioară, ci au ales deseori să o îmbrace în haina cea nouă, îmbisericind unele tradiții care erau tocmai prefigurări ale noii vieți în Hristos. Astfel, o mulțime de semne și simboluri vechi au primit sensuri creștine. Printre ele se numără arborele, venerat în vechime de popoarele indo-europene ca simbol al universului și scară ce leagă cerul de pământ. Pentru poporul lui Hristos, arborele lumii este Crucea, care, potrivit unei vechi tradiții, a fost făcută din lemnul pomului cunoștinței binelui și răului din care mâncase Adam.

Povestea crucii se găsește într-un text apocrif, cunoscut sub numele de „Evanghelia lui Nicodim”. La 930 de ani, în pragul morții, Adam îl trimite pe fiul său, Set, la poarta Raiului, ca să ceară arhanghelului untelemnul milostivirii. Arhanghelul îl sfătuiește pe acesta să privească de trei ori către Rai. Prima dată, Set vede apa de unde izvorăsc cele patru fluvii paradisiace și deasupra un arbore uscat; a doua oară, un șarpe se încolăcește în jurul trunchiului acestuia, iar a treia oară vede

pomul înălțându-se până la cer, purtând în vârf un nou-născut, iar rădăcinile lui ajung până în infern. Îngerul îi tâlmăcește lui Set vedenia și îi vestește venirea unui Mântuitor, Care îl va unge pe Adam cu untelemnul milei și-l va învia. Set nu primește ceea ce a cerut, ci trei semințe din fructele arborelui din vedenie, pe care le pune în gura părintelui său. Adam moare, iar din mormântul lui ies trei pomi, al căror lemn va fi folosit de Solomon la construcția templului. Mai târziu, din același lemn va fi făcută Crucea pe care Se va răstigni Hristos, al Cărui sânge se scurge chiar pe căpătâna lui Adam, răscumpărându-l. Această legendă pioasă vorbește despre încercarea omului de a se întoarce în Rai, care se dovedește sortită eșecului fără ajutorul lui Hristos. Totodată, conectează jertfa Domnului la istoria paradisiului.

Imnologia Bisericii văd și ei Crucea ca simbol al pomului vieții și alcătuiesc o paralelă perfectă între istoria cea veche a căderii și cea nouă a mântuirii lumii, prin dubletele pom - cruce, Rai - Biserică, moarte - viață, păcat - răscumpărare și Adam cel vechi - Hristos (Adam cel nou). În cântările Triodului, la Duminica Crucii se cântă bucuria mântuirii astfel: „Eu, care am murit prin pom, te-am aflat pe tine pom de viață, purtătoare a lui Hristos, Crucea mea...” (cântarea a 9-a), iar în Minei, la ziua de 14 septembrie, într-un tropar se spune: „Lemnul din Rai oarecând moarte a odrăslit, iar aceasta viață acum a înflorit, având pe Domnul Cel fără de păcat răstignit pe ea”. Dacă primul pom se afla în Raiul începuturilor, cel de-al doilea se află în Biserică: „Alt Rai s-a cunoscut Biserica, ca și cel mai dinainte, având lemn purtător de viață Crucea Ta, Doamne, din care prin atingere luăm nemurire” (cântarea a 5-a de la Duminica Crucii).

Crucea nu este niciodată despărțită de Hristos, Care e numit de multe ori „Viață” ce „cutremură temelile morții”. Descoperirea ei într-o peșteră de lângă Ierusalim, potrivit sinaxarului pe care îl citim la 14 septembrie, e însoțită de un semn al vieții, anume învierea unei femei aflate în mijlocul cortegiului, în drumul spre groapă.

Perioada Triodului este în sine o istorie a ridicării omului de la iad în cer, prin jertfa Domnului. Punctul culminant al acestei istorii este resimțit în slujba Deniilor din Săptămâna Patimilor, care abundă în metafore ce prezintă Crucea drept semnul care ne unește cu Dumnezeu. Prin ea ca imagine a centrului, în care se întretaie punctele cardinale, este restabilită comunicarea cu cerul și cu lumea dedesubt. Ea este Axa lumii, Arborele Cosmic ce umbrește „marginile lumii”. Epitetele ce o descriu sunt numeroase, iar dintre acestea am ales câteva deosebit de sugestive: „ușa Raiului”, „cheia Raiului”, „pom al nestrăcaciunii”, „purtătoare de viață”, „pom al vieții ce adevăratește Învierea lui Hristos”, dar cele mai frumoase mi se par: „piron înfipt în inima iadului” (icosul de la Utrenia Duminicii a treia din Post), ce cutremură temelile morții” (sedealna de la cântarea a 3-a).

BUNAVESTIRE A PREASFINTEI STĂPÂNEI NOASTRE, DE DUMNEZEU NĂSCĂTOAREA ȘI PURUREA FECIOARA MARIA

25 martie/ 7 aprilie

Iubitorul de oameni și Milostivul Dumnezeu, Care pururea poartă de grijă neamului omenesc, întocmai ca un Părinte plin de dragoste, văzând făptura mâinilor Lui înrobită și chinuită de diavol și împinsă către patimile cele pline de ocară și supusă închinării la idoli, a găsit cu cale să trimită pe Fiul Său cel Unul-Născut, pe Domnul nostru Iisus Hristos, ca să mântuiască neamul omenesc din mâinile diavolului. Și, pentru că a voit ca acest lucru să rămână ascuns nu numai de diavol, ci chiar și de puterile cele cerești, a încredințat taina aceasta unuia singur dintre arhangheli, preamăritului Gavriil. Deci arhanghelul venind în cetatea Nazaret, i-a grăit ei: Bucură-te, ceea ce ești plină de har, Domnul este cu tine! Iar aceea a răspuns: Cum va fi mie aceasta? Și el a zis: Duhul Sfânt va veni asupra ta și puterea Celui preainalt te va umbri. Iar Fecioara a grăit: Iată, roaba Domnului, fie mie după cuvântul tău. Și îndată cu cuvântul arhanghelului și al ei, a zămislit în preacuratul său pântec pe Fiul și Cuvântul lui Dumnezeu, mai presus de fire, Care este Înțelepciunea și Puterea cea ipostatică a Lui, cu umbrirea și cu venirea asupra ei a Duhului Sfânt. De atunci s-au săvârșit, prin rânduiala lui Dumnezeu, tainele Cuvântului lui Dumnezeu, pentru mântuirea și izbăvirea noastră. Căruia se cuvine slava și stăpânirea în veci. Amin.

**Stimați cititori! Nu uitați să vă abonați la
Curierul Ortodox pe anul 2012**

AGENDA DE LUCRU A ÎPS VLADIMIR, MITROPOLIT AL CHIȘINĂULUI ȘI ÎNTREGII MOLDOVE

11 martie

În cea de-a doua duminică a Postului Mare, cea a Sf. Grigore Palama, ÎPS Mitropolit Vladimir a liturghisit la Catedrala Mitropolitană.

6 martie

Înalt Prea Sfințitul Mitropolit Vladimir a oficiat slujba de sfințire a paraclisului „Sf. Arhangheli Mihail și Gavriil” din cadrul Centrului de plasament temporar al străinilor de pe lângă Biroul de migrațiune și azil al MAI. În aceeași zi, Mitropolitul Vladimir a avut o întrevedere cu doamna Kaarina Immonen, coordonator rezident ONU în RM și domnul Claude Cahn, consilier ONU pentru drepturile omului.

4 martie

Prima duminică din Postul Mare, numită Duminică Ortodoxiei la Catedrala „Nașterea Domnului”, ÎPS Mitropolit Vladimir a oficiat Sf. Liturghie însoțit de un sobor de preoți.

2 martie

Înalt Prea Sfințitul Mitropolit Vladimir, împreună cu slujitorii Catedralei „Nașterea Domnului”, a săvârșit Liturghia Darurilor mai înainte Sfințite, rânduită în timpul Postului Mare. În aceeași zi, ÎPS Vladimir a săvârșit la Catedrala Mitropolitană o slujbă de comemorare a luptătorii căzuți în războiul de pe Nistru.

1 martie

ÎPS Vladimir a oficiat slujba Pavcerniței celei Mari cu citirea Canonului în prezența slujitorilor și numeroșilor creștini adunați la Catedrala Mitropolitană. În preajma celei de a 20-a aniversări de la declanșarea războiului de pe Nistru, Înalt Prea Sfințitul Mitropolit Vladimir a primit la reședința mitropolitană un grup de veterani ai conflictului armat, care s-au evidențiat în luptele pentru apărarea integrității Republicii Moldova.

29 februarie

Înalt Prea Sfințitul Mitropolit Vladimir a oficiat Liturghia Darurilor mai înainte Sfințite

28 februarie

ÎPS Mitropolit Vladimir a săvârșit slujba Povcerița Mare la Catedrala Mitropolitană.

În după-amiaza zilei Mitropolitul Vladimir l-a primit în audiență la Palatul Mitropolitan pe directorul Direcției „Apă-Canal”, Constanța, Felix Stroe, care a venit însoțit de către atașatul economic al Ambasadei SUA la București, domnul Keith Kirkham și domnul

Oleg Cernei, consilier municipal.

27 februarie

În seara primei zile a Postului Mare, Mitropolitul Vladimir a citit Canonul cel Mare al Sf. Andrei Criteanul.

În dimineața zilei, Mitropolitul Vladimir a discutat cu cardinalul Justin Francis Rigali, fost arhiepiscop de Philadelphia și un colaborator apropiat al regretatului papă Ioan Paul al II-lea. La eveniment a mai participat Antonie Coșa, episcop al Bisericii Catolice din Moldova și diaconul Edgar Vulpe.

26 februarie

În duminica lăsatului sec de brânză (a izgonirii lui Adam din Rai), premergătoare Postului Mare, ÎPS Mitropolit Vladimir, a oficiat Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie la Catedrala „Nașterea Domnului”. În seara zilei, Mitropolitul Vladimir a oficiat slujba Vecerniei cu Cinul iertării.

23 februarie

Mitropolitul Vladimir a avut o întrevedere cu ambasadorul Italiei în Republica Moldova, Excelența Sa Stefano De Leo. În aceeași zi, Mitropolitul Vladimir a avut o întrevedere cu domnul Teodosie Sofianu, colonel de poliție al MAI, șef al Direcției Comunicații și Protecție Informațională.

22 februarie

ÎPS Mitropolit Vladimir a primit în audiență la Palatul Mitropolitan pe Anotnie Coșa, episcopul Bisericii Romano-Catolice din Republica Moldova.

21 februarie

La Palatul Mitropolitan ÎPS Vladimir a prezidat ședința Judecării Eparhiale.

19 februarie

ÎPS Mitropolit Vladimir a săvârșit Sfânta Liturghie la Catedrala „Nașterea Domnului”.

AU FOST HIROTONIȚI

11 martie

În timpul slujbei la Catedrala Mitropolitană, diaconul Adrian Savciuc a fost hirotonit preot pe seama Mănăstirii „Sf. Mironoște Marta și Maria” din s. Hagimus, r. Căușeni.

4 martie

Diaconul Ioan Botea, a fost hirotonit în treapta de preot pe seama bisericii cu hramul „Adormirea Maicii Domnului” din s. Negrești, r. Strășeni.

2 martie

Ioan Cij, student al Academiei de Teologie Ortodoxă din Moldova, a fost hirotonit în treapta de diacon pe seama Catedralei Mitropolitane.

29 februarie

Tânărul Mihail Bortă, absolventul Facultății de Teologie Ortodoxă din Cluj-Napoca, România, a fost hirotonit în treapta de diacon pe seama bisericii „Întâmpinarea Domnului” din Chișinău.

26 februarie

Diaconul Dimitrie Moraru a fost hirotonit în treapta de preot pe seama Bisericii „Înălțarea Domnului” din or. Orhei, iar absolventul Academiei de Teologie din Chișinău, Leonid Țugulea, a fost hirotonit în treapta de diacon pe seama Catedralei Mitropolitane.

19 februarie

Ierodiaconul Ignatie (Calancea) a fost hirotonit în treapta de ieromonah pe seama mănăstirii „Sf. Kneaz Vladimir” din s. Horăști, r. Ialoveni, iar un alt nevoitor al acestei mănăstiri, Ambrozie (Braga), a fost hirotonit în treapta de ierodiacon.

DECORAȚII BISERICEȘTI

1 martie

În preajma celei de a 20-a aniversări de la declanșarea războiului de pe Nistru, domnii Mihail Tomacinschi și Mihail Cheibaș au fost decorați cu Ordinul „Ștefan cel Mare și Sfânt”, gr. II, domnii Ion Grigorceac și Anatol Rusu s-au învrednicit de Ordinul „Cuv. Paisie Velicikovski”, gr. II, iar domnii Veaceslav Railean, Tudor Gonța, Iurii Jereghii, Vasile Moisei au fost decorați cu medalia „Ștefan cel Mare și Sfânt”.

23 februarie

În semn de recunoștință, domnului ambasador al Italiei în Republica Moldova, Excelența Sa Stefano De Leo a fost decorat cu ordinul „Cuv. Paisie Velicikovski”, gr. II, iar Monsegnorul Cezare Lodeserto, director general al Fundației „Regina Pacis” i-a fost conferit Ordinul „Ștefan cel Mare și Sfânt”, gr. II, pentru contribuția adusă la înființarea unor sfinte lăcașe ortodoxe în câteva orașe italiene. Domnul Teodosie Sofianu, colonel de poliție al MAI, șef al Direcției Comunicații și Protecție Informațională a fost decorat cu Ordinul „Cuv. Paisie Velicikovski”, gr. II.

21 februarie

Domnul Valentin Goga, director general al Organizației Concertistice și de Impresariat „Moldova-Concert”. a fost decorat de către Mitropolit cu Odrinul „Paisie Velicikovski”, gr. II, pentru organizarea concertelor de muzică duhovnicească, a conferințelor și altor evenimente cu caracter ortodox

Colaborarea dintre Mitropolia Moldovei și Ministerul Apărării la o nouă etapă

În sala de conferințe a Palatului Mitropolitan a avut loc o „masă rotundă”, cu participarea Mitropolitului Vladimir, a Ministrului Apărării, domnul Vitalie Marinuța, și a reprezentantului Ministerului Justiției, directorul general al Departamentului Instituții Penitenciare, domnul colonel Veaceslav Ceban, în cadrul căreia s-a discutat despre perspectivele colaborării Bisericii cu Armata Națională.

Referindu-se la rezultatele conlucrării, mitropolitul a menționat următoarele: „Suntem recunoscători Ministerului Apărării pentru aportul pe care l-a adus la amenajarea paracliselor și a camerelor pentru rugăciuni, unde ostașii Armatei Naționale au posibilitatea să discute pe teme religioase și să primească binecuvântarea preoților militari. Este un început bun și pe viitor sperăm la o colaborare la fel de dinamică și fructuoasă.”

Domnul ministru Vitalie Marinuța a adus deosebite mulțumiri preoților militari care își îndeplinesc misiunea cu dăruire și responsabilitate.

În cadrul dialogului s-a vorbit și despre asistența moral-spirituală acordată de preoții militari efectivului Armatei Naționale. Ulterior, au fost trecute în revistă mai multe obiective ce urmează a fi atinse, printre care editarea unei cărți de rugăciuni destinate militarilor și aprobarea proiectului de lege privind instituirea clerului militar.

Potrivit colonelului Eduard Ohladiuc, șeful Direcției personal a Marelui Stat Major al Armatei Naționale, pe parcursul anului 2011 preoții militari au organizat diverse ședințe cu militarii în termen, în special cu cei din grupurile de risc, amenajând și locuri pentru rugăciuni. Totodată, aceștia au contribuit la vizitarea mănăstirilor și locurilor sfinte de către efectivele de militari.

În acest sens, în jur de 40 de preoți militari au fost menționați cu insigna „Preot militar”, instituită recent de către Mitropolia Moldovei.

Seminarul Teologic din Chișinău la un deceniu de activitate

Sala de festivități a Academiei Teologice din Chișinău a găzduit un deosebit eveniment dedicat celei de-a zecea aniversări de la înființarea Seminarului de Teologie Ortodoxă din Chișinău.

Festivitatea a demarat cu un Te-Deum de mulțumire, oficiat de către preoții-profesori ai școlii duhovnicești.

Mai apoi, Părintele Vetcislav Cazacu, prorector al Academiei Teologice din Moldova, s-a adresat cu un cuvânt de felicitare către cei prezenți, elucidând realizările de-a lungul timpului ale Seminarului Teologic și abordând misiunea acestuia în societate, în general, și în rândurile viitorilor slujitori, în special.

Părintele Vetcislav a felicitat seminariștii și corpul profesoral cu ocazia aniversării, exprimându-și speranța că Seminarul Teologic din Chișinău își va păstra statutul de instituție de învățământ teologic preuniversitar, contribuind și în continuare la educarea unor pleiade de slujitori ai Bisericii, vrednici și conștienți de importanța misiunii lor.

Doamna Rodica Slivca, director-adjunct învățământ al Seminarului, a vorbit despre succesele înregistrate de către elevii instituției de învățământ și despre numărul tot mai mare de doritori de a-și face studiile în cadrul acestei școli duhovnicești. Doamna Slivca s-a referit și la perfecționarea permanentă a cadrelor didactice și succesele din ce în ce mai impresionante pe care le înregistrează seminariștii.

La rândul său, Părintele Eugen Onicov, profesor de istorie bisericească, a făcut o scurtă incursiune istorică asupra învățământului teologic și religios din țara noastră, pornind de la primele seminare teologice din Basarabia, înființate încă în sec. XIX. În acest context, Părintele E. Onicov a declarat că indiferent de intemperiiile timpului, învățământul religios din Moldova și-a păstrat tradiția și reputația, continuând să ofere studii de calitate.

Pr. Ioan Uglea, director-adjunct studii teologice, a consemnat specificul învățământului teologic preuniversitar, amintind pilonii fundamentali ai unui seminarist: credința, studiul și ascultarea.

Decanul Facultății de Teologie, domnul Alexei Galiț, și prorectorul pentru studii, dl Valeriu Ciubotaru, au vorbit despre implementarea practicilor moderne în instituțiile teologice, dar și despre aspectele ce țin de predarea religiei în școlile din țară. Vorbitorii s-au arătat ferm convinși că absolvenții instituțiilor de învățământ teologic din Republica Moldova, și, în special, ai Seminarului și ai Academiei Teologice, vor avea cunoștințe și aptitudini necesare pentru a preda religia în instituțiile preuniversitare.

Absolvenții Seminarului Teologic și-au împărtășit din impresiile despre perioada studiilor și au adus dascălilor cele mai sincere mulțumiri pentru eforturile depuse în procesul de învățământ, iar corul seminariștilor, sub îndrumarea doamnei Lilia Lungu, a interpretat mai multe cântări duhovnicești ce ne vestesc despre apropierea Postului Mare.

Mitropolitul Vladimir, prezent la eveniment, a dat o notă înaltă activității Seminarului de Teologie Ortodoxă din Chișinău, subliniind că de-a lungul timpului profesorii acestei instituții au dat dovadă de competență și de dăruire pentru îndeplinirea misiunii ce le-a fost încredințată - cea de a pregăti noile generații de teologi și slujitori ai altarului.

În acest context, Vlădica Vladimir a menționat numele Arhim. Ermoghen (Adam), unul dintre fondatorii învățământului teologic din Republica Moldova după perioada de restriște și duhovnicul Academiei Teologice, care a contribuit la formarea a zeci de promoții de teologi.

Întâistătătorul și-a exprimat speranța că șirul de realizări va cunoaște o anvergură și mai mare, iar absolvenții Seminarului vor duce bunul nume al instituției mai departe.

Cu ocazia evenimentului ierarhul a oferit Diplome mai multor profesori și colaboratori ai Seminarului Teologic, urându-le ca să fie și în continuare la fel de dedicați vocației lor pentru a educa generații de teologi vrednici de acest nume.

Seminarul Teologic în cei 10 ani de activitate a dat 7 promoții, iar circa 35 de absolvenți sunt clerici.

Sfințirea paraclisului din cadrul Centrului de plasament temporar pentru străini

Înalt Prea Sfințitul Mitropolit Vladimir a oficiat slujba de sfințire a paraclisului „Sf. Arhangheli Mihail și Gavriil” din cadrul Centrului de plasament temporar al străinilor de pe lângă Biroul de migrațiune și azil al MAI.

Printre oficialitățile prezente la serviciul divin s-a numărat ministrul de interne, domnul Alexei Roibu și alți responsabili din cadrul Biroului.

La slujba de sfințire au participat câțiva slujitori care cu binecuvântarea Mitropolitului Vladimir vor deservi sfântul locaș, printre aceștia numărându-se: Prot. Mitr. Vadim Cheibaș, Prot. Mitr. Octavian Moșin, Prot. Maxim Melinti, Pr. Maxim Radu-Tataru și Pr. Constantin Cojocaru.

Adresându-se către cei prezenți, Vlădica Vladimir a felicitat rezidenții și conducerea Centrului cu ocazia sfințirii paraclisului din incinta instituției, care de azi înainte va fi un loc de regăsire și întărire spirituală. Întâistătătorul și-a exprimat speranța că preoții care vor deservi acest paraclis vor reuși să ofere asistența spirituală necesară celor care se află aici, pentru a avea puteri spre a relua viața pe un făgaș normal.

În contextul evenimentului de astăzi, Înalt Prea Sfinția Sa și-a exprimat recunoștința către conducerea Ministerului pentru disponibilitate și pentru spiritul de inițiativă în ceea ce privește colaborarea dintre Biserica Ortodoxă din Moldova și Ministerul Afacerilor Interne, declarând că deceniul de colaborare dintre acestea este deosebit de fructuos, fiind un garant al unei conlucrări prodigioase în viitor. Iar în semn de recunoștință pentru contribuția adusă la realizarea acestei lucrări bineplăcute Domnului, câțiva colaboratori ai Biroului s-au învrednicit de diplome arhieresti.

La rândul său, preotul deservent al paraclisului, părintele Octavian Moșin a menționat că evenimentul de astăzi reprezintă un pas important întru susținerea celor care dintr-un motiv sau altul au ajuns să fie plasați în acest centru, departe de patrie și de cei apropiați. După cum a mai menționat părintele, prin sfințirea acestui paraclis Biserica Ortodoxă din Moldova își reiterează intenția de a fi aproape de cei care, mai mult ca oricând au nevoie de un sfat bun și de alinare. Părintele Octavian a mai adăugat că colaborarea cu Centrul de plasament este una de durată, rezidenții acestuia primind din partea Bisericii în repetate rânduri ajutoare constând din produse alimentare și îmbrăcăminte.

Slujitorul a mai menționat că pe lângă paraclisul „Sf. Arh. Mihail și Gavriil” va activa un centru de consiliere duhovnicească și o bibliotecă, al cărei fond literar va fi înnoit permanent și care își propune să devină o sursă de creștere și întărire spirituală a tuturor celor care îi vor trece pragul.

Menționăm că marea majoritate a persoanelor care se află în cadrul Centrului de plasament temporar al străinilor sunt creștini ortodocși, cetățeni ai țărilor din spațiul CSI.

Biroul de presă a Mitropoliei

Seminarul Teologic Liceal de Fete “Regina Maria” din Suruceni are un nou director

ÎPS Mitropolit Vladimir a emis un decret prin care Prot. Mitr. Veaceslav

Șpac, conform cererii depuse, a fost eliberat din funcția de director al Seminarului Teologic Liceal de Fete “Regina Maria” din Suruceni.

IPS Vladimir a mulțumit părintelui Veaceslav pentru munca depusă pe parcursul a 13 ani de activitate a Seminarului, arătându-se mulțumit de rezultatele obținute de această instituție.

În același timp, ierarhul a desemnat noul director în persoana Egumenei Epistemia (Goncearenco), stareța Mănăstirii Suruceni.

Mitropolitul Vladimir i-a dorit maicii starețe răbdare și înțelepciune în activitatea ce urmează să o desfășoare, nădăjduind că amplasarea școlii în incinta mănăstirii și colaborarea între aceste două instituții va da roade bune întru formarea tinerelor seminariste.

CALENDAR ORTODOX

Martie - Mărtisor

1 Mc 14 Cuv. Mc. Evdochia; Cuv. Domnina; Sf. Mc. Antonina.
2 J 15. Sf. Sfințitul Mc. Teodot; Sf. Mc. Isihie și Nestor.

3 V 16 Sfinții Mucenici Eutropie, Calinic și Vasilisc.

4 S 17 Cuviosul Gherasim de la Iordan; Sf. Mc. Pavel.

5 D 18 Duminica a 3-a din Post (A Sfintei Cruci) Sf. Sfințit Mc. Conon din Isauria; Sf. Mc. Iraida.

6 L 19 Sfinții 42 de Mucenici din Amoreea; Sf. Eufrosin.

7 M 20 Sf. Sfințit. Mc. și episcop din Cherson: Vasilevs, Efrem, Evghenie, Capiton, Elpidie.

8 Mc 21 Cuviosul Teofilact Mărturisorul, episcopul Nicomidiei; Cuv. Dometie.

9 J 22 + Sfinții 40 de Mucenici din Sevastia; Sf. Mc. Urpasian.

10 V 23 Sf. Mc. Condrat, Ciprian, Dionisie și cei împreună cu dânșii.

11 S 24 Sf. Sofronie Patriarhul Ierusalimului; Sf. Mc. Trofim și Talu.

12 D 25 Duminica a 4-a din Post. (A Sf. Ioan Scărarul). Cuv. Teofan Mărturisorul; Sf. Grigorie Dialogul.

13 L 26 Aducerea Moaștelor Sf. Ierarh Nichifor.

14 M 27 Cuviosul Benedict; Sfinții Mucenici Alexandru preotul.

15 Mc 28. Sfinții Mucenici Agapie, Plisie și Timolau și cei împreună cu dânșii.

16 J 29 Sfinții Mucenici Sabin, Papa, Romano și Anin.

17 V 30 Cuviosul Alexie omul lui Dumnezeu; Sf. Mucenic Marin.

18 S 31 Sf. Chiril arhiepiscopul Ierusalimului.

19 D 1 Duminica a 5-a din Post. Sfinții Mucenici Hrisant, Daria și Ilaria.

20 L 2 Cuvioșii Mucenici uciși în Mănăstirea "Sfântul Sava cel Sfințit".

21 M 3 Cuviosul Iacob, episcopul și Mărturisorul; Sf. Toma și Serapion.

22 Mc 4 Sf. Sfințit Mc. Vasile, preotul din Ancira.

23 J 5 Sf. Cuv. Mc. Nikon și cei 199 de ucenici ai lui.

24 V 6 Cuv. Zaharia; Sf. Mc. Luca; Sf. Artemon.

25 S 7 (+) Buna Vestire. (Dezlegare la pește).

26 D 8 (+) Duminica a 6-a din Post. Intrarea Domnului în Ierusalim. Soborul Arh. Gavriil; Sf. V. Montanus preotul și soția sa Maxima.

27 L 9 Sf. Mc. Matroana din Tesalonic; Sf. Prooroc Anania.

28 M 10 Cuv. Ilarion cel Nou și Ștefan, făcătorul de minuni; Sfinții Mucenici Filit și Lidia.

29 Mc 11 Cuv. Mc. Marcu episcopul Aretuselor; Sf. Chiril diaconul.

30 J 12 Cuv. Ioan Scărarul; Sf. Prooroc Ioad; Sf. Evula - mama Sf. Pantelimon.

31 V 13 Sf. Sfințit Mc. Ipatie, episcopul Gangrei; Sf. Acachie și Veniamin diaconul.

Pomenirea preacuviosului părintelui Marcu monahul ("Ascetul"), făcătorul de minuni

5 / 18 martie

Acest sfânt fiind iubitor de osteneală întru toate, s-a dat pe sine todată, și cercetării Sfințelor Scripturi și a ajuns la desăvârșirea cea mai înaltă în sihăstrie și în virtute. Mărturie despre acestea sunt scrierile rămase de la el (în Filocalia românească, volumul 1), care sunt pline de tot felul de învățătură și de folos; și lucrarea minunilor i-a fost încredințată de Mântuitorul Hristos. Dintre minunile acestea este nevoie să istorisim aici una: pe când sfântul se găsea odată în curte și se cerceta pe sine însuși, a venit la dânsul o hienă sălbatică, aducând cu sine pe puiul ei care era orb și într-un chip umilit s-a rugat de sfânt să se milostivească de ea și să vindece orbirea puiului ei. Iar sfântul scuipând asupra ochilor celor bolnavi și rugându-se, i-a dat vederea. După câteva zile hiena i-a adus o piele mare de berbec ca mulțumire pentru că i-a vindecat puiul. Dar sfântul nu a primit-o, până ce hiena nu i-a făgăduit că pe viitor nu va mai ataca oile săracilor. Dacă sfântul era atât de milostiv față de firea celor necuvântătoare, cât de milostiv trebuie să era față de oameni, cărora însăși părtășia firii le cere să fie plini de îndurare?

Atât de mare era curăția sfântului, încât preotul mănăstirii spunea sub jurământ că el nu a dat niciodată Sfintele Taine monahului Marcu; ci, ori de câte ori acesta venea să se împărtășească, era împărtășit de un înger, căruia i se vedea numai mâna din cot, ținând lingurița, când sfântul se împărtășea. Sfântul se depărtase de toate grijile și zgomotele lumii când era în vârstă de patruzeci de ani; și petrecând întru sihăstrie șaiszeci de ani, s-a mutat către Domnul. Era mic de statură, spânatic la barbă și avea capul luminat pe dinlăuntru de harul Duhului Sfânt.

Pomenirea preacuviosului părintelui nostru Alexie, omul lui Dumnezeu

17 / 30 martie

Preacuviosului părintele nostru Alexie s-a născut la Roma, fiind singurul copil al patricianului Eufimian și al Aglaidei, care erau de neam nobil și bogăți. Ajungând la vârsta potrivită, tatăl său i-a ales soție, pregătindu-i camera de nuntă. După căsătorie, când a intrat în camera de nuntă, în care se găsea soția lui, în loc să rămână acolo cu ea, și-a scos inelul său și dându-l i se binecuvântând-o, a ieșit în ascuns din casă și a plecat îndată la Edesa. Și venind la biserica de aici, a rămas pe lângă ea timp de optsprezece ani, îmbrăcat cu haine sărace și zdrențuite, hrănindu-se din mila și îndurarea celor ce veneau la biserică.

Mai târziu a plecat de acolo, căci nu se mai putea să rămână mai multă vreme ascuns, din cauza virtuților lui, fiindcă mulți, înțelegându-i viața lui virtuoasă, veneau mereu la el și-l stânjeneau, și a voit să se ducă în Tarsul Ciliciei, la biserica sfântului apostol Pavel, dar nu și-a putut

împlini această dorință, deoarece corabia cu care călătorea, împinsă fiind de vânt, a fost îndrumată într-altă parte. Ajungând deci la Roma, a venit la casa părinților lui. Aici, nemaifiind cunoscut de nimeni, își petrecea viața înaintea porții casei sale, luat în derădere și batjocorit de înșiși servitorii lui, pătîmind atât de mult, cât poate pătîmi un om străin lipsit de orice îndrăzneală din partea unor oameni petrecăreți și gălăgioși. Când a simțit că i se apropie fericitul sfârșit, a cerut o bucată de hârtie și a scris pe ea cine este și unde s-a născut. Și a păstrat această hârtie la el, până când împăratul Onoriu, după o descoperire dumnezeiască, venind la el, l-a găsit dându-și duhul. Și rugându-se de el și luând de la el scrisoarea și citind-o în auzul tuturor, au cunoscut cu toții cele cu privire la el. Deci, toți fiind cuprinși de spaimă, au luat și au îngropat cu cinste și cu mare cuviință sfințele lui rămășițe în biserica sfântului apostol Petru, moaștele lui răspândind după aceea miruri cu bun miros și vindecări tuturor celor ce se

apropiau de ele.

Pomenirea sfântului mucenic Nikon și a celor o sută nouăzeci și nouă (199) de ucenici ai săi

23 martie / 5 aprilie

Cuviosul părintele nostru Nikon a trăit pe vremea ighemonului Cvintilian și se trăgea din ținutul napolitanilor. Era frumos la înfățișare, strălucitor la vedere și aprig în războaie. Tatăl lui se închina la idoli, iar mama lui era creștină. Întâmplându-

se un război mare și având loc o luptă grozavă, fericitul Nikon aducându-și aminte de îndemnul mamei lui și suspinând adânc a zis: "Doamne, Iisuse Hristoase, ajută-mi!" Apoi însemnându-se cu semnul cinstitei cruce s-a aruncat în vârtoarea luptei; iar după război s-a întors și Nikon la casa lui. Și încredințând maicii lui cele ce avea în minte, a pornit cu corabia către părțile Constantinopolului.

Ajungând într-o insulă, care se numește Hios, s-a coborât din corabie și s-a urcat pe unul din munții de acolo. Și rămânând pe munte timp de șapte zile, dedându-se la post, la privegheri și la rugăciune, i s-a vestit de către un înger dumnezeiesc să coboare pe țărâmul mării, împreună cu toiagul pe care i-l încredințase acela care i se arătase lui. Ajungând la țărâm și găsind aici o corabie, s-a urcat în ea și plutind timp de două zile a ajuns la muntele Ganos. Aici, coborând iarăși din corabie, i-a ieșit înainte din întâmplare un episcop, îmbrăcat simplu, ca un monah, și luându-l de mână, l-a dus în peștera în care locuia acela. După ce mai întâi l-a

învățat cele de cuviință, l-a botezat în numele Sfintei Treimi, împărtășindu-l și cu Sfintele Taine; iar după trei ani l-a hirotonit ca preot și apoi ca episcop.

Luându-și asupra lui purtarea de grijă asupra celor o sută nouăzeci de monahi care au venit la el, i-a luat mai târziu pe toți și a venit în Mitilene, iar de acolo a pornit cu ei spre Italia. Și după ce a văzut pe mama lui și murind, acesta a îngropat-o, s-a dus în Sicilia și și-a găsit loc de petrecere în muntele Tavromeniei, adăugându-se la numărul monahilor care erau împreună cu el, încă nouă. Ighemonul aflând ce se vorbea despre sfânt, a dat poruncă să fie aduși îndată toți înaintea lui. Apoi, supunându-i la chinuri, au fost întinși la pământ și înțepați cu sulite în tot felul, după care li s-au tăiat capetele cu sabia. Iar sfântul Nikon a fost întins pe cele patru mădulare, a fost ars cu făclii, i s-au legat greutăți de picioare, a fost târât pe pământ și împins în prăpastie, a fost lovit cu pietre, i s-a tăiat limba și în cele din urmă i s-a tăiat și capul cu sabia. În felul acesta s-a săvârșit pătîmirea lui mucenicească.

RUGĂCIUNEA TÂLHARULUI

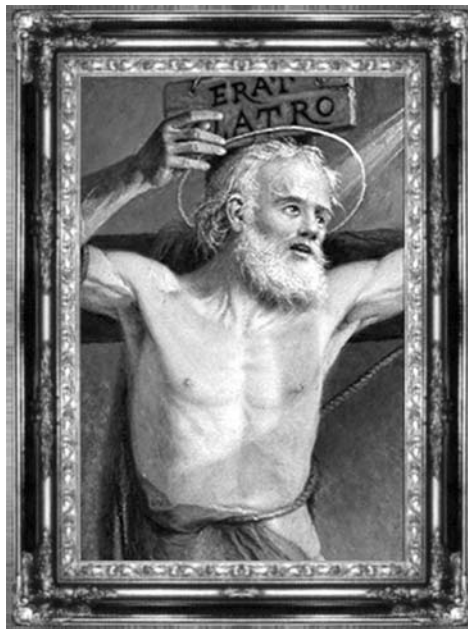

Andrei PROHIN

Reflecții duminicale

Când a fost răstignit Iisus, pe același deal al Golgotei se mai aflau, pironiți pe cruci, doi tâlhari. Locul execuției, anume ales în afara orașului, sugera că societatea i-a respins pe inculpați, zidurile Ierusalimului nu-i mai ocrotesc de fiare sau de vrășmași. Moartea prin crucificare, în agonie lentă, se aplica doar sclavilor, provincialilor (fără cetățenie romană) și infractorilor celor mai răi. Pedepsindu-l pe Mântuitor astfel, clerul iudaic exprima și simbolic, nu doar în cuvinte, adâncul dispreț pentru Învățătorul din Galileea. L-au ocărât pe Iisus și hoții răstigniți în vecinătate, ne informează evangheliștii Matei și Ioan. În textul lui Marcu, se precizează că execuția, împreună cu infractorii, constituia o împlinire a profeției mesianice rostite cândva de Isaia: „Cu cei fără de lege a fost socotit” (Marcu 15. 28, Isaia 53. 12). Numai evanghelistul Luca afirmă că unul dintre tâlhari nu l-a învinuit pe Hristos, dimpotrivă, și-a muștrătovarășul că batjocorește un om nevinovat, osândit pe nedrept, apoi i s-a adresat Mântuitorului: „Pomeneste-mă, Doamne, când vei veni în Împărăția Ta” (Luca 23. 42). Diverse manuscrise antice au încercat să identifice numele celor doi răufăcători: Zoatham și

Camma, Titus și Damachus, Dysmas și Gestas, cine să-i țină minte? Conform unei evanghelii apocrife, „tâlharul cel bun” a fost crucificat la dreapta lui Iisus, iar celălalt – la stânga (aluzie la investirea direcțiilor dreapta-stânga cu valori de, respectiv, virtute-viciu). Dysmas a devenit, în calendarul catolic, sfântul ocrotitor al hoților și prizonierilor, care îi îndeamnă la pocăință, fiind comemorat anual la 25 martie. Multe dintre minunile și predicile Mântuitorului au avut loc între indivizii detestați de morala zilei. Hristos a sfidat mândria aristocrației de cult, a celor ce se considerau pioși, apostrofându-i: „vameșii și desfrânații merg înaintea voastră în Împărăția lui Dumnezeu” (Matei 21. 32). Promițându-i lui Dysmas „astăzi vei fi cu mine în rai!” (Luca 23. 42), Iisus reiterează, de fapt, unul dintre paradoxurile învățurii Sale: că cei din urmă – oamenii păcătoși, fără merite, ultimii să îmbrățișeze credința – îi vor depăși, la Dumnezeu, pe cei siguri de propria corectitudine. Episodul discret, de doar trei versete, pune în valoare puterea pocăinței, capabilă a reabilita o viață trăită în nelegiuiri, și ne aduce, neașteptat, o profundă pildă despre rugăciune.

Rugăciunea tâlharului înainte de moarte e, probabil, cea mai scurtă din toată Biblia. Nu se compară cu nici unul dintre psalmii lui David, nici pe aproape nu are limbajul rafinat al lui Isus Sirah, atunci când se roagă pentru a dobândi suprema virtute a înțelepciunii.

Multe oare putea spune tâlharul, cel care nu s-a numărat printre ucenicii Domnului sau între cei vindecați de El? Cunoscuse desigur cele zece porunci scrise pe tablele lui Moise, o fi auzit și de predicile Galileeanului, dar a urmat totuși opusul lor – a dorit avutul aproapelui, a furat, a ucis ... Când îi mai rămăseseră doar câteva clipe din viață, el, care ignorase până atunci dreptatea, a rostit, din puțina-i credință: „Pomeneste-mă, Doamne, când vei veni în Împărăția Ta”. Și enunțul laconic, mai curând un suspin, decât rugăciune, a suit în rai, cu mult înaintea apostolilor, sufletul celui ce fusese tâlhar, iar astăzi constituie o formulare centrală în Liturgia ortodoxă. Zicând „Doamne”, autorul recunoaște implicit divinitatea lui Iisus, autoritatea suverană a Sa în raport cu muritorii. Mărturisește credința în împărăția mesianică și în a Doua venire a Domnului. Dorind să aibă parte de bucuriile promise, tâlharul îl roagă pe Iisus să-l pomenească. La rădăcina cuvântului ebraic „pomenire”, scria părintele Pavel Florenski, se află evocarea răposaților în cadrul cultului religios; a rămâne în memoria lui Dumnezeu, înseamnă a avea viață veșnică.

Tâlharul nu e unicul personaj nou-testamentar să cerșească, în cuvinte puține, mila Mântuitorului. Pentru a răzbate prin mulțimea ce-L înconjură pe Învățător, orbul Bartimeu a început să strige: „Iisuse, Fiul lui David, miluiește-mă!” (Marcu 10. 47). Leproșii de care nu se apropia nimeni, îl rugau: „Iisuse, Învățătorule, fie-Ți milă de noi!” (Luca 17. 13), iar un alt suferind zice: „Doamne, dacă voiești, poți să mă curățești” (Luca 5. 12). Tatălui unui copil demonizat îi aparține minunata expresie în care neputința umană și iubirea divină își dau întâlnire: „Cred, Doamne! Ajută necredinței mele!” (Marcu 9. 24). În pilda despre vameș și fariseu, mai primită este rugăciunea primului, a celui ce spune smerit: „Dumnezeule, fii milostiv mie, păcătosului!” (Luca 18. 13). Din aceste cereri pioase se inspiră celebra rugăciune a lui Iisus, numită și rugăciunea minții în inimă, pe care o rostesc neîncetat călugării ortodocși: „Doamne, Iisuse Hristoase, Fiule al lui Dumnezeu, miluiește-

mă!” Nu avea pregătire teologică asemenea fariseilor, nu a cinstit Legea și prescripțiile rituale, dar, cu spusa lui sinceră, îndurerată, tâlharul de pe cruce a mărturisit peste veacuri valoarea supremă a religiei inimii.

„Îmi pare rău că Dumnezeu, pe toți, / Ne ia drept niște spărgători și hoți ...”, începe o poezie de Tudor Arghezi, fost monah la Cernica (1899-1905). Critica literară se complăce în a demonstra, pe larg, cât de răzvrătit, cârtitor e poetul, uitând profundele sale intuiții duhovnicești. „Nu zic, și eu sânt tot o haimana / Dar drag îmi ești, Sfinția Ta, / Și pot să mă-ncumet să jur / Că umblu, nu să fur / Dar ispitit, să văd, și cuvios, / Cum drămuiești tu bezna de frumos...”. Comparația cu tâlharul implică, deopotrivă, recunoașterea propriei nevrednicii și dârzenia speranței în iertarea lui Dumnezeu. Într-un verset evanghelic, Mântuitorul afirmă că Împărăția Cerurilor se ia cu asalt, iar în altul, asemuiește venirea Creatorului, la Judecata de Apoi, cu spargerea neașteptată a unui fur nocturn. Pentru contemporanii ignoranți în cele ale credinței, rugăciunea tâlharului e cea mai simplă formă prin care I-ar putea comunica Celui de Sus nevoiile spirituale. Fără a ști cărțile de rugăciuni, nici recomandările Sfinților Părinți cum să ne adresăm lui Dumnezeu, acest suspin al tâlharului ar fi de-ajuns pentru a reînoda legătura cu sacralul. Întocmai ca niște tâlhari, stăm la porțile Împărăției Cerești, am vrea să intrăm, dar nu suntem vrednici – nu ne rugăm, nu postim, nu cunoaștem Sfânta Scriptură, ne alungăm doar după câștig material ... Și, în această bezna spirituală, adevărată peșteră de tâlhari, dăinuie, cu siguranță, nădejdea răscumpărării, asemenea celei dăruite odată lui Dysmas.

Lansarea cărții “Biserica Ortodoxă din Basarabia și Transnistria (1940-2010)”

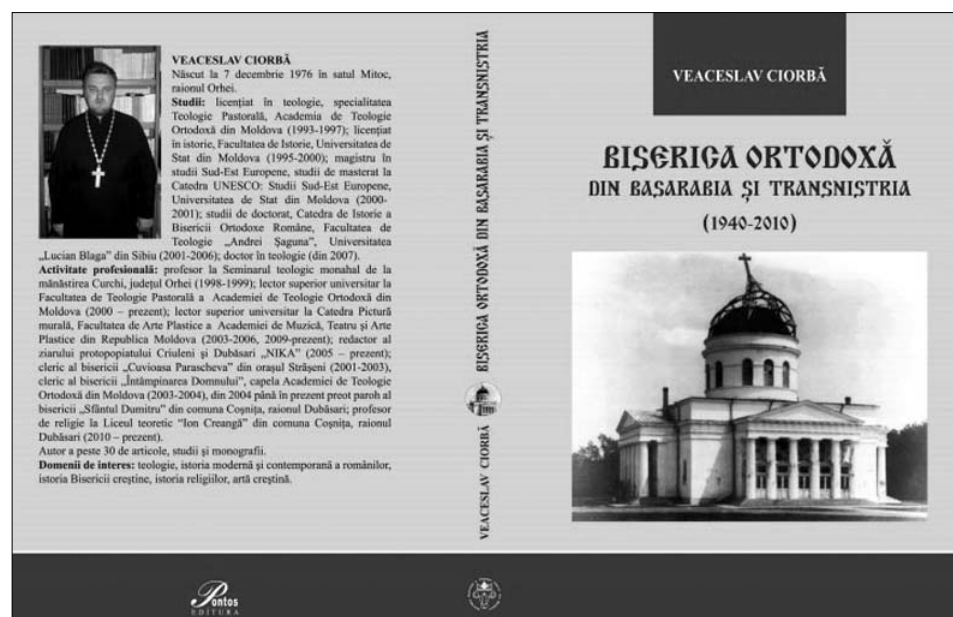
La Biblioteca Națională, în Sala Proeuropeană, a avut loc lansarea lucrării părintelui Veaceslav Ciorbă, “Biserica Ortodoxă din Basarabia și Transnistria (1940-2010)”, Monografii ANTIM XI, Chișinău, Editura Pontos, 2011, 460 p.

Evenimentul a fost organizat cu aportul Asociației Naționale a Tinerilor Istorici din Moldova.

Sala a fost neîncăpătoare pentru doritorii de a se familiariza cu conținutul acestei lucrări. La evenimentul moderat de către domnul Sergiu Musteață au luat cuvânt mai mulți istorici și profesori precum dna Ludmila Tihonov, dl Gheorghe Paladi, dl Igor Cașu, dl Igor Șarov și pr. Eugen Onicov. Vorbitorii au dat o apreciere înaltă acestei apariții editoriale, menționând documentarea minuțioasă a autorului și înalta ținută poligrafică a cărții.

Acest titlu vine să completeze seria de apariții istorico-teologice accesibile atât pentru spațiul academic, cât și pentru cititorul de rând, cointeresat să-și îmbogățească bagajul spiritual și cultural. Despre lucrare: Lucrarea are la bază rezultatul studiilor de doctorat, completat și dezvoltat ulterior într-un studiu monografic care abordează principalele aspecte ale situației Bisericii Ortodoxe din Basarabia și Transnistria în anii 1940-2010. Politica antibisericească, situația clerului, închiderea mănăstirilor și alte aspecte rămân până astăzi încă modest cercetate. Lucrarea este o contribuție importantă în vederea umplerii acestui gol istoriografic privitor la principalele aspecte ale vieții bisericești din Basarabia și Transnistria în anii 1940-2010.

Lucrarea a fost editată cu suportul financiar al Departamentului pentru românii de pretutindeni, într-un număr de 500 de exemplare și va fi distribuită în principalele biblioteci din Republica Moldova și la schimb de carte cu alte instituții

de peste hotare, reprezentând o realizare istoriografică importantă care abordează probleme esențiale din istoria eclesială.

ORTODOXIA BASARABEANĂ ȘI DEMERSUL DE REÎNTREGIRE A NEAMULUI ROMÂNESC

1. Rolul Clerului și al Bisericii în realizarea istorice Uniri cu România

După cum mulți își dau seama, reîntregirea neamului românesc sau Marea Unire de la 1918 nu a fost nici opera unui singur om, nici un proces colectiv spontan realizat la întâmplare. Marea Unire constituie rezultatul unui proces etapizat consistent, coagulat în fapte și în acțiuni concrete, inițiate la diferite etaje ale societății, de reprezentanți ai intelectualității, ai clerului și ai poporului, toți aceștia având în comun o viziune inteligentă și creatoare privitoare la destinul moldovenilor de peste Prut.

Un aport de mare amploare în făurirea Statului Național Unitar Român l-au avut preoții și intelectualii creștini practicanți. Prin activitatea sa de zi cu zi, această instituție divino-umană, Biserica, a menținut conștiința națională și a unității de neam, fapt demonstrat de păstrarea cu fermitate a limbii române ca limbă maternă a poporului din stânga Prutului, cu efecte colosale pe tărâm cultural, editorial și religios.

2. „Instrumentele” de afirmare a propriei identități românești

Încă din 1905 Congresul Preoților Eparhiei Chișinăului a solicitat reînființarea unei tipografii românești și editarea de cărți și periodice în limba română și cu grafia latină. Această inițiativă îndrăzneță a fost făcută posibilă de noul spirit al epocii care legitima și chiar impulsiona promovarea drepturilor naționalităților și al limbii materne în Biserică și în școală. Climatul cultural devenise mult mai permisiv în spațiul basarabean și grație noilor condiții create de Revoluția din 1905 din Rusia țaristă.

Înființarea tipografiei era pusă sub autoritatea și îndrumarea „Frăției Nașterea Domnului”; aceasta era o societate misionară care dorea cu orice preț să tipărească broșuri și foi religio-morale pe care le răspânda în popor în format bilingv (limbile rusă și română). Cancelaria Sfatului Țării, întârziind să-și exprime acordul explicit, poate „di voință” sau din „poruncă”, înființarea tipografiei nu a fost posibilă sub episcopul Iacob, ci sub succesorul său, Episcopul Vladimir.

3. „Apostoli” anonimi ai conștiinței de neam și de simțire românească

Arhiepiscopul Vladimir, venind în Basarabia și văzând marea trebuință de cărți bisericești care se simțea în popor, a cerut aprobarea Sfântului Sinod, mai exact să binecuvânteze demersul „Frăției Nașterea Domnului” de a tipări cărți de ritual și slujbe.

Primindu-se aprobarea de tipărire, s-a alcătuit imediat o comisie formată din Pr. Constantin Popovici, Ieromonahul Gurie (viitorul mitropolit Gurie Grosu al Basarabiei), Preoții Constantin Parfeniev și Alexandru Evstratiev, care să se ocupe de alcătuirea planului și a devizului pentru redeschiderea tipografiei

Reținem titlurile celor mai semnificative tipăriri românești religioase: Ceaslovul, Trebnicul, Cărți de rugăciuni, Învățăturile creștinești. Însă cea mai importantă rămâne lucrarea „Viețile Sfinților” în opt volume. Dintre tipăriturile laice amintim:

Abecedare, Cărți de citire în română, Bucoavna moldovenească, Carte de citiri cu știință de gramatică moldovenească.

Mai consemnăm faptul că tot acum au apărut primele periodice românești din Basarabia, la Chișinău: „Basarabia-Gazeta Național-Democratică, „Viața Basarabiei”, „Moldoveanul”, care își propuneau să-și orienteze pe moldovenii spre „frumosul și dătătorul de viață izvor al literaturii și istoriei naționale”. Toate au avut însă o existență scurtă din cauza piedicilor puse de autoritățile rusești și a greutăților financiare.

4. Proclamarea „sinelui” colectiv românesc în Basarabia: o energică și continuă acțiune bisericească

La 25 ianuarie 1908, după ce se obținuse avizul Sinodului rusesc, apare prima revistă bisericească în limba română din Basarabia, Luminătorul, care era redactată de Preotul Profesor Constantin Popovici și de Ieromonahul Gurie Grosu.

Absolvenții Seminarului Teologic din Chișinău, tineri pregătiți pentru slujba la sfântul altar, tagma monahală locală, au fost – în perioada de stăpânire rusă în Basarabia – promotori ai limbii strămoșești din această provincie și au declanșat primul val în lupta de dezrobire culturală și de afirmare intelectuală a neamului românesc dintre Prut și Nistru. Numele unor luptători naționali ca Mitropolitul Gurie Grosu, Episcopul Dionisie Erhan, scriitorul Alexei Mateevici, profesorii Dimitrie Baltaga, Iustin Ignatovici, Constantin Popovici (care au avut cu toții o formare teologică de bază) nu se pot trece sub tăcere când se vorbește de limba românească și de înfăptuirea idealului național din stânga Prutului.

În pofida măsurilor restrictive ulterioare luate de autoritățile de stat și bisericești, ei au menținut unele legături cu ierarhii și preoții din Moldova liberă. Apoi, din vechea Românie, prin aceste legături, ca și prin preoții de mir și călugării din cele peste 20 de mănăstiri basarabene ale epocii, prin credincioșii țărani, s-au menținut limba, tradițiile și cultura românească. Acestor „apostoli” anonimi și „discreți eroi” ai conștiinței de neam și de simțire românească li se datorează și Actul Unirii Basarabiei cu România de la 27 martie 1918...

Bulancea Denis și Tomu Alexandru

SALVAȚI MĂNĂSTIREA!

Mănăstirea de călugări Hirjauca (1690) este una din mănăstirile istorice ale Moldovei și formează, împreună cu celelalte trei mănăstiri din zonă, patrimoniul cultural al raionului Călărași.

Cu regret, în cei peste 40 ani de pustiere, complexul monastic a suferit nespuse de mult, iar pentru a readuce mănăstirea la frumusețea ei de altă dată se necesită lucrări substanțiale de reconstrucție și restaurare. Una dintre problemele cele mai prioritare este rezidirea bisericii Sfântului Spiridon, împreună cu reledința arhierescă, care au fost distruse în urma unui incendiu din 1993.

Pe lângă activitățile de construcție și restaurare, mănăstirea Hirjauca acordă deosebită importanță educației religioase a tinerei generații. Astfel, pe lângă mănăstire activează Școala Teologică de Iconari din Călărași care oferă gratuit copiilor talentați pregătirea profesională de pictor bisericesc. Majoritatea elevilor care își fac studiile în școala noastră sânt orfani sau provin din familii cu posibilități reduse. În contextul celor expuse Consiliului de Administrare al Mănăstirii Hirjauca face apel către tot creștinul bincredincios de a contribui la renașterea acestui locaș sfânt. Bunul Dumnezeu să Vă răsplătească cu cele veșnice pentru cele vremelnice!

RECHIZITELE BANCARE:

BC Moldova Agroindbank SA

Filiala Călărași

Cod bancar: AGRNMD2X768

Cod fiscal: 311138

Cont decontare: 22511240373

SCHIMB DE CARTE ORTODOXĂ LA CHIȘINĂU

Biblioteca „Alba Iulia” din capitală a găzduit un eveniment inedit și necesar - „Schimbul de carte ortodoxă, ediția de primăvară”, care a reunit mai mulți tineri, teologi și oameni de cultură. Evenimentul a avut ca subiect „literatura de după gratii”, vorbindu-se despre creștinii ortodocși care au avut de suferit în timpul prigoanei comuniste din România. Astfel, mai mulți tineri au prezentat cărți care prezentau viața unor personalități precum Petre Țuțea, Elizabeta Rizea, Radu Gyr, Mitropolitul Bartolomeu Anania și Nicolae Steindhardt.

Cu comentarii versate asupra titlurilor de carte prezentate au venit slujitorii Bisericii prezenți la eveniment, precum Arhim. Augustin (Zaboroșciuc) și Pr. Severian Gheras, care au felicitat organizatorii pentru acest prim eveniment de acest fel din țara noastră, exprimându-și speranța că o nouă ediție va avea loc cât de curând, transformându-se într-o scenă deschisă a promovării valorilor și personalităților ortodoxe. La întrunire a fost invitată și dna Moni Stănilă, jurnalist religios din România, care s-a referit la principalele titluri de cărți teologice și duhovnicești tipărite în ultimul an.

Au fost prezentate următoarele titluri de cărți: „Elizabeta Rizea, viteaza din Nușoara”. „Deținutul profet” de Ioan Ianolide;” ”322 de vorbe...” de Petre Țuțea; ”Din temnițe spre sinaxare”; ”Amintiri din mlaștina disperării” de Dumitru Bordeianu; ”Însemnări de la Jilava”; ”Lacrimă și har” de Părintele Constantin Sârbu; ”Se umplu măsurile și se plinesc vremile” de Părintele Arsenie Boca.

Domnișoara Ecaterina Luțșina, moderatoarea evenimentului a mulțumit invitaților pentru bunăvoința de a participa la acest eveniment de suflet și pentru dăruirea cu care au participat la dezbaterile pe marginea cărților discutate.

Sursa: www.tineretulortodox.md

Sănătatea persoanei și a poporului

Grija față de sănătatea umană, atât spirituală, cât și trupească, a fost din totdeauna o preocupare a Bisericii

(continuare din nr. 02, 2012)

Biserica nu poate decât să salute dezvoltarea dialogului între medic și pacient care are loc în medicina contemporană

Pentru Biserică, problema sănătății persoanei și a poporului nu este exterioară și pur socială, fiindcă are o legătură directă cu misiunea ei într-o lume răvășită de păcat și de neputințe. Biserica este chemată să conlucreze, alături de structurile de stat și cercurile interesate ale societății, la elaborarea unei concepții despre sănătatea națională în care fiecare om să-și poată realiza dreptul său la sănătate spirituală, fizică și psihică și la bunăstare socială în condițiile maximei speranțe de viață.

Relațiile dintre doctor și pacient trebuie să se clădească pe respectul integrității, al alegerii libere și al demnității persoanei. Manipularea omului nu este admisibilă nici chiar în cele mai bune scopuri. Biserica nu poate decât să salute dezvoltarea dialogului între medic și pacient care are loc în medicina contemporană. Fără îndoială, această abordare își are rădăcinile în tradiția creștină, deși există ispita reducerii lui la nivelul unei relații pur contractuale. Totodată, trebuie să admitem că modelul tradițional „paternalist” al relațiilor dintre medic și pacient, criticat, pe drept, datorită frecvențelor încercări de justificare a arbitrarului medicului, poate fi și o abordare autentic paternă a pacientului, în funcție de fizionomia morală a medicului.

Fără a acorda vreo preferință vreunui model organizat de asistență medicală, Biserica e de părere că această asistență trebuie să aibă maximum de eficiență și accesibilitate pentru toți membrii societății, indiferent de posibilitățile lor financiare și de statutul social, în numărul acestora fiind inclusă și repartizarea resurselor medicale limitate. Pentru ca o astfel de repartizare să fie autentic echitabilă, criteriul „nevoilor fundamentale” trebuie să predomină asupra criteriului „relațiilor de piață”. Medicul nu trebuie să lege gradul responsabilității sale pentru acordarea asistenței medicale exclusiv de retribuția financiară și de mărimea ei, transformându-și profesia într-o sursă de îmbogățire. În același timp, plata demnă a muncii lucrătorilor din domeniul sănătății reprezintă o sarcină importantă a societății și a statului.

Recunoscând repercusiunile potențial benefice ale faptului că medicina e tot mai mult orientată în direcția prognozei și profilaxiei, și salutând concepția integrală despre sănătate și boală, Biserica avertizează cu privire la încercările de absolutizare a uneia sau alteia din teoriile medicale, reamintind importanța menținerii priorităților spirituale în viața omenească. Plecând de la experiența sa multiseclară, Biserica avertizează și asupra pericolului introducerii sub pretextul unei „medicinii alternative” a practicilor magice și oculte, care înrobesc voința și conștiința oamenilor acțiunii puterilor demonice. Fiecare om trebuie să aibă dreptul și posibilitatea reală de a nu accepta exercitarea asupra organismului său a unor metode care contravin convingerilor sale religioase.

Biserica reamintește faptul că sănătatea trupească nu este suficientă în sine, întrucât ea este doar una din laturile existenței umane integrale. Trebuie admis însă că pentru menținerea sănătății persoanei și poporului este foarte importantă luarea unor măsuri preventive și crearea unor condiții reale pentru cultura fizică și sport. În sporturi competiția este naturală. Totuși, comercializarea lui extremă și cultul mândriei legată de aceasta, manipularea dopajelor ruinătoare pentru sănătate și tot mai multele concursuri în timpul cărora se ajunge deliberat la mutilări grave nu pot fi acceptate.

Fundamentele concepției sociale a Bisericii Ortodoxe Ruse, adoptat de Sinodul Episcopal Jubiliar al Bisericii Ortodoxe Ruse, Moscova, 13-16 august 2000

(Va urma)

CE TREBUIE SĂ ȘTIM DESPRE TUBERCULOZĂ?

**TUBERCULOZA
POATE FI TRATATĂ!**

**Ce poate
provoca
tuberculoza?**

Tuberculoza este provocată de micobacteria tuberculozei (*Mycobacterium tuberculosis*) numită și bacilul Koch în numele medicului Robert Koch, care a descoperit agentul patogen al maladiei.

**Ce reprezintă
micobacteria
tuberculozei?**

Este un microorganism neobișnuit de viabil, care își păstrează proprietățile la uscare, congelare, după prelucrarea cu alcool, acid și alcalii. Lumina directă

Ce reprezintă micobacteria tuberculozei și cum are loc transmiterea infecției (contaminarea)?

a soarelui, temperaturile ridicate și substanțele care conțin clor distrug rapid bacteriile, iată de ce cel mai mare risc de contaminare cu tuberculoză reprezintă încăperile închise, umede și neaerisite.

**Cum are loc
infecțarea
(conaminarea)
cu
tuberculoză?**

În majoritatea cazurilor, tuberculoza este transmisă pe cale aeriană de la bolnavul cu tuberculoză pulmonară contagioasă, adică care elimină micobacteria tuberculozei. Sursa principală de infecție o constituie sputa bolnavului, care răspândește în aer microparticulele bacilifere cu sputa eliminată prin tuse, strănut, vorbire și scuipat. Acestea, împreună cu aerul inspirat, pătrund în plămâni persoanei sănătoase, și pot provoca tuberculoza. În cazul altor forme ale maladiei, cum ar fi, de exemplu, tuberculoza renală

sau tuberculoza ganglionilor limfatici, micobacteriile nu sunt eliminate în aer și contaminarea nu poate avea loc.

Copiii, asemeni maturilor, pot fi infectați cu tuberculoză prin inspirarea aerului contaminat cu micobacteria tuberculozei. Copiii sugari sau cei de vârstă mică deseori sunt infectați în cadrul familiei sau de la persoanele apropiate, vecini. Copiii de vârstă școlară pot fi infectați și în locurile publice, la contactul cu bolnavii de tuberculoză pulmonară.

Cei mai sensibili față de tuberculoză sunt copiii până la vârsta de 3 ani, în special în primul an de viață. La această vârstă capacitatea de autoprotecție a organismului este slab dezvoltată, astfel la contaminarea cu micobacteria tuberculozei, boala se dezvoltă rapid, deseori provocând decesul.

A doua perioadă când copilul poate fi expus infecției este la vârsta de 10-11 și 14-15 ani, faptul fiind cauzat de creșterea rapidă și schimbările hormonale din organismul copilului (perioada prepubertană și pubertană) care scad rezistența sistemului imun.

Cine este receptiv la tuberculoză?

Orice persoană poate fi infectată cu tuberculoză, indiferent de statutul social și situația materială.

Riscului ridicat de transmiterea infecției sunt expuse:

persoanele care se află în contact permanent cu bolnavii de tuberculoză pulmonară contagioasă;

persoanele cu imunitate scăzută (imunodeficiență);

persoanele care aparțin categoriilor sociale defavorizate, cum ar fi: persoanele fără locuință, șomerii și persoanele cu afecțiuni cronice;

persoanele infectate cu HIV;

fumătorii activi;

persoanele care consumă alcool și/sau droguri;

copiii nevaccinați contra tuberculozei.

Un matur sau un copil infectat nu poate fi neapărat considerat bolnav de tuberculoză.

Majoritatea persoanelor infectate nu se îmbolnăvesc de tuberculoză deoarece sistemul lor imun distruge infecția.

Se îmbolnăvesc doar 5-10% din persoanele infectate.

Care sunt consecințele tuberculozei?

Micobacteriile tuberculozei distrug țesutul pulmonar, ducând la invaliditate gravă a bolnavilor și la deces.

Boala poate evolua latent timp îndelungat și, dacă persoana nu este obișnuită să acorde atenție stării generale nesatisfăcătoare

a organismului, ea va solicita asistența medicală cu întârziere, ca urmare tratamentul fiind de o durată mai lungă și necesitând mult mai multe eforturi. Drept consecință, tratamentul ar putea fi ineficient.

Bolnavul cu tuber-

culoza pulmonară contagioasă nesupus tratamentului poate infecta timp de un an de la 10 la 15 persoane.

Unui risc sporit sunt supuși membrii familiei bolnavului și alte persoane care se află adesea sau permanent în anturajul lui.

Știința, una dintre cele mai bune căi de cunoaștere a lui Dumnezeu

Astronom al Observatorului Vaticanului, fr. Guy Consolmagno, SJ, susține că studiul său despre univers, prin intermediul științei, l-a ajutat să înțeleagă mai bine persoana lui Cristos. În ciuda faptului că unii au adesea "ideea nebunească" a unui conflict între știință și religie, știința este "de fapt una dintre metodele cele mai bune de a-l cunoaște pe Dumnezeu", a declarat el pentru CNA (CatholicNewsAgency).

Fr. Consolmagno – care este și custodele colecției de meteoriți a Vaticanului – a vorbit la 3 martie într-o conferință desfășurată în Arhidieceza de Denver, Colorado. În discursul său, intitulat "Cuvântul a devenit trup", omul de știință a explicat că ateștii contemporani tind să îl înțeleagă pe Dumnezeu doar ca o forță care "umple golurile" din înțelegerea noastră asupra universului. "A-l folosi pe Dumnezeu să umpli golurile cunoștințelor noastre este

perfidie teologică", a susținut fr. Consolmagno, deoarece îl reduce pe Dumnezeu la doar o altă forță în univers în loc să îl recunoască drept sursă a Creației. Celor care cred în Dumnezeu nu ar trebui să le fie teamă de știință, ci ar trebui să o vadă ca o oportunitate dată de Dumnezeu omenirii ca să îl cunoască mai bine. Fr. Consolmagno a explicat că el crede în Dumnezeu "nu pentru că El se află la capătul unui lanț logic de calcule", ci deoarece "am experimentat ceea ce fizica și logica nu îmi pot explica: frumusețea și rațiunea și iubirea". Principala diferență dintre el și omul de știință Stephen Hawking este că recunoaște că Dumnezeu nu este o parte din univers care explică inexplicabilul, ci este "Logos"-ul.

A vorbit apoi despre credința de care este nevoie pentru a îmbrățișa creștinismul și a afirmat că deși și alte religii și filosofii pot să ne dea o viziune rațională despre univers, doar Evanghelia ne spune despre Dumnezeu care "și-a luat trup și a locuit între noi". Întruparea este extraordinară deoarece a avut loc, dar și datorită modului în care s-a desfășurat. Venind în lume ca un copil, Dumnezeu și-a aplicat un fel de "restricții supranaturale", respectând astfel legile naturii. Observatorul Vaticanului a fost înființat în 1891 de Papa Leon al XIII-lea, lângă Bazilica San Pietro, dar a fost mutat în afara Romei în 1935, când poluarea a făcut dificilă explorarea cerului. Vaticanul s-a extins ca un observator și în Tuscon, Arizona, SUA, în 1980, construindu-și un telescop acolo în 1987.

Adunarea generală a Episcopilor ortodocși din Austria

Înaltpreasfințitul Arsenie, Mitropolit de Viena, din cadrul Patriarhiei de Constantinopol, a informat media austriacă despre rezultatele Adunării Episcopilor Ortodocși din Austria, după cum informează doxologia.ro.

Biserica Ortodoxă din Austria se va concentra în misiunea ei pe tânăra generație, a subliniat mitropolitul. Există astăzi 10 000 de școlari care învață fundamentele credinței ortodoxe și acest număr va crește. Propunerea episcopilor ortodocși este ca să se organizeze o întâlnire a tineretului ortodox care va avea loc la Krems. În prezent, munca preoților militari ortodocși este deja o realitate. Un document care va analiza activitatea clericilor ortodocși în spitale și închisori, va apărea în curând, la viitoare întâlnire a episcopilor ortodocși care va avea loc în noiembrie 2012.

În prezent există în Austria 490 000 de creștini ortodocși, dintre care 265 000 aparțin de Patriarhia Serbiei, 40 000 de Patriarhia Rusiei și 35 000 de Patriarhia de Constantinopol. Parohiile Bisericilor ortodoxe română și bulgară cuprind împreună 40 000 de persoane.

Patriarhia.ro

Senatul american în apărarea lui Nadarkhani

Camera Reprezentanților din Senatul american a adoptat o rezoluție prin care condamnă guvernul de la Teheran pentru arestarea pastorului creștin Yousef Nadarkhani și cere eliberarea lui imediată, informează Christian Post. Rezoluția a trecut cu 417 voturi pentru și unul împotriva.

Lois Capps, membra Senatului care a votat împotriva a clarificat ulterior că votul a fost o greșeală și a solicitat ca votul ei să fie calculat ca fiind în favoarea rezoluției. Înregistrarea nu a putut fi schimbată, însă rezoluția "condamnă guvernul iranian pentru persecuția constantă, arestarea și condamnarea la execuție a pastorului Yousef Nadarkhani, acuzat de apostazie". Rezoluția acuză Iranul de violarea Declarației Universale a Drepturilor Omului și a Convenției Internaționale privind Drepturile Politice și Civile, precum și a propriei constituții de stat, care garantează libertatea religioasă.

Până acum, pe lângă Statele Unite, și Uniunea Europeană, Franța, Marea Britanie, Mexic și Germania au luat o poziție de criticare a deciziei Iranului de a-l condamna pe pastor. Apeluri la rugăciune au fost lansate în toate colțurile lumii, pentru ca pastorul arestat în octombrie 2009, sub acuzația de tentativă de convertire a

musulmanilor, să nu își piardă viața prin execuție.

Sursa: *SemneleTimpului.ro*

Pentru cine bat clopotele la Ivanovo?

Maicile de la mănăstirea „Intrarea în Biserică a Macii Domnului” din Ivanovo, una din cele mai mari mănăstiri din Rusia numărând peste 200 de călugărițe dau semnalul de alarmă în legătură cu acțiunile de prigoană fără precedent asupra duhovnicului și întemeietorului mănăstirii, arhimandritul Ambrozie Iurasov.

Arhimandritul Ambrozie este unul din cei mai influenți duhovnici din Rusia, prin a cărui binecuvântare și efort a fost înființat postul de radio „Radonej”, care emite emisiuni și programe ortodoxe 24 de ore din 24, și a cărui transmisiuni prin satelit acoperă nu doar întreg spațiul Federației Ruse, ci și al Europei și Asiei. A devenit cunoscut cititorilor din România și Republica Moldova grație celor două volume intitulate „Îndrumar creștin pentru vremurile de azi. Convorbiri cu părintele Ambrozie”, traduse în română, dar și datorită celor 6 conferințe organizate de Biblioteca Sophia din București și Asociația Studenților ortodocși din diverse orașe ale României.

Episcopul Iosif de Ivanovo-Voznesensk și Kineșma a declanșat o campanie de discreditare a arhimandritului Ambrozie învinuindu-l în fața organelor de stat și a presei că ar fi delapidat sume importante de bani prin intermediul filialei din Ivanovo a Fundației interregionale de susținere a educației morale și duhovnicești „Voznesenie”. Cu implicarea directă a episcopului Iosif, au fost sesizate instanțele judecătorești inițiindu-se o cauză penală în baza articolului 160 al Codului Penal al Federației Ruse. În câteva luni de proces acuzatorii nu au reușit să aducă probe cât de cât relevante. Totuși, folosindu-se de autoritatea de arhieru al Bisericii Ortodoxe Ruse, episcopul Iosif a expediat o circulară tuturor instituțiilor bisericești din eparhia Ivanovo-Voznesensk și Kineșma prin care a interzis clericilor și călugărilor să participe la oricare activitate a filialei din Ivanovo a Fundației interregionale „Voznesenie”. De menționat că proiectul de bază al filialei din Ivanovo a Fundației „Voznesenie” este construcția bisericii-memorial „Înălțarea Domnului” din orașul Ivanovo. În această situație, arhimandritul Ambrozie Iurasov a declarat că-l va acționa în judecata arhierescă a Patriarhiei Moscovei pe Episcopul Iosif de Ivanovo-Voznesensk.

Prin decizia episcopului Iosif de Ivanovo-Voznesensk și Kineșma, în incinta hotelului pentru pelerini de la mănăstirea „Intrarea în Biserică a Macii Domnului” din Ivanovo a fost înființată o școală de cântăreți bisericești. Școală, care are la activ 8 studenți, a intrat în posesia unui hotel cu

o capacitate de 60 de persoane. Din cauza acestei decizii, în Postul Crăciunului mănăstirea nu a putut caza o delegație de 40 de pelerini români pomenindu-se într-o situație jenantă. Similara a fost situația în perioada de după Crăciun cu pelerinii din Moldova și Ucraina.

Pentru a-l determina pe arhimandritul Ambrozie să plece din mănăstirea „Intrarea în Biserică a Macii Domnului”, a cărui întemeietor și duhovnic este din 1991, episcopul Iosif de Ivanovo-Voznesensk și Kineșma l-a exilat, în baza unui ucuz eparhial, împreună cu toți ieromonahii slujitori la un schit al mănăstirii, aflat la 35 km de oraș și care la momentul de față se află în faza de construcție. Un misionar bine cunoscut nu numai în spațiul ortodox rus și duhovnic căutat de circa 15 mii de pelerini care îl solicită anual este pus în situația de a sta izolat, fără servicii divine, exceptând sâmbăta și duminica. Preoților ieromonahi slujitori în mănăstire li s-a interzis să se afle pe teritoriul mănăstirii în afara slujbelor, dar și să înnopteze aici. Pentru a putea face față datoriei preoțești dânsii s-au văzut nevoiți să închirieze 2 apartamente în apropierea mănăstirii. Astfel, în perioada respectivă doi preoți slujitori ai mănăstirii au fost nevoiți să-și facă pravila în sala Gării de tren și să-și găsească adăpost din cauza frigului de minus 26 grade în clădirea magazinului universal „Orașul de argint”. Și numai la insistența obștii monahale episcopul a amânat temporar îndeplinirea ucuzului respectiv, situația deocheată rămânând suspendată nu se știe pentru cât timp.

Arhimandritul Ambrozie a suportat presiunile episcopului Iosif, nedorind să se opună din motiv de ascultare față de ierarh. În momentul când a considerat că este timpul să discute această problemă cu Întâistătătorul Bisericii Ortodoxe Ruse, a putut ajunge numai până în anticamera Mitropolitului de Saransk și Mordovia, Varsanufie, șeful direcției executive și coordonator pe probleme de ordin intern al Patriarhiei Moscovei.

Credincioșii din Republica Moldova care au avut ocazia să viziteze mănăstirea „Intrarea în Biserică a Macii Domnului” din Ivanovo și cei care îl cunosc pe părintele Ambrozie de pe timpurile când acesta se nevoia în lavra de la Poceav, beneficiind de ospitalitatea și bunăvoința starețului Ambrozie, au pregătit un apel către Preafericitul Kiril Patriarhul Moscovei și al întregii Rusii în care cer Sanctității Sale să intervină pe lângă Preasfințitul Iosif, episcopul de Ivanovo-Voznesensk și Kineșma, pentru a întoarce mănăstirii clădirea hotelului.

Igor Pânzaru, jurnalist

Stimați cititori! Nu uitați să vă abonați la "Curierul Ortodox" pe anul 2012

MATERIALELE PUBLICE REFLECTĂ DOAR OPINIA AUTORILOR ȘI GRADUL LOR DE DOCUMENTARE

Stimați cititori, dacă ați citit ziarul și nu doriți să-l păstrați, transmiteți-l la alți cititori, dar vă rugăm să nu-l folosiți pentru necesități auxiliare

curierul ortodox
Publicație
în limba română
Indice de abonare: 22034

Adresa
redacției

"Curierul Ortodox". Bd. Traian, 3/1
MD-2060 Moldova (Rep)
Tel. 77-25-33; 77-24-44
<http://www.curierulortodox.info>
fustei_nicolae@yahoo.com

REDACTIA
Dr. Nicolae FUȘTEI - redactor șef,
Prot. Vasile CIOBANU - secretar responsabil,
Preot Dumitru TOLICO - redactor tehnic

Tipografia "Prag"
str. Spicului 94,
Chișinău
Tirajul: 800
Comanda: 465